

רע"פ 6122/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 6122/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק ע"פ 41733-01-20 מיום 15.7.2020 שניתן על ידי כב' השופטים ארנון דראל, ענת זינגר ואלכסנדר רון ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אסתר בר ציון; עו"ד ויקטור אוזן; עו"ד ליאורה ברקן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ארנון דראל, ענת זינגר ואלכסנדר רון) מיום 15.7.2020 בע"פ 41733-01-20, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) בת"פ 28236-02-17.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום, המבקש שימש כנהג הסעות פרטי ובמסגרת תפקידו הסיע ילדים מבתי ספר. במהלך שנת הלימודים תשע"ו, המבקש ליטף את א', קטינה בת 11 (להלן: המתלוננת), ברגלה מספר פעמים ואף היה

עמוד 1

נוהג להרים את חצאיתה לשם כך. בנוסף, בעת שהיו לבדם במיניבוס, המבקש ביקש מהמתלוננת לשבת לצדו ונגע בה בחזה ובבטן מתחת לבגדיה, המתלוננת רעדה וביקשה שיאסוף את יתר הילדים והוא חדל ממעשיו. בהזדמנות נוספת, המבקש התיישב לצד המתלוננת במיניבוס ונגע בה בחזה מתחת לבגדיה, לקח את ידה והניח אותה על איבר מינו. המתלוננת משכה את ידה והמבקש ביקש שלא תספר על שארע. לאחר מכן, המבקש נגע בבטן המתלוננת מתחת לבגדיה, אשר בתגובה צעקה "די!" עד שחדל ממעשיו. בגין מעשים אלה, יוחסלמבקש מספר מקרים של עבירת מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 וזוכה מחמת הספק מסעיפי האישום שייחסו לו ליטוף רגלה של המתלוננת והנחת ידה על איבר מינו. מהערכת המרכז למסוכנות עלה כי המבקש, אדם נורמטיבי, חווה משבר בעקבות התאבדות בנו, והקרבה הרגשית למתלוננת תורגמה אצלו לרצון לקרבה פיזית, וכי לא מדובר בסטייה מינית. לפיכך, נקבע כי מסוכנותו המינית נמוכה. שירות המבחן התרשם כי המבקש מתקשה להשתחרר מתחושת קורבנות, באופן שמקשה עליו להביע אמפתיה אמיתית למתלוננת; כי למבקש עיוותי חשיבה האופייניים לעברייני מין ודימוי עצמי פגוע; וכי ישנה נזקקות טיפולית. עוד עמד שירות המבחן על כך שהמבקש מקבל אחריות על מעשיו ומגלה נכונות להשתלב בטיפול, והמליץ להשית על המבקש צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 250 שעות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. בתסקיר משלים צוין כי מחד, המבקש השתתף באופן פעיל בקבוצת הטיפול בה שולב, ומאידך, התקשה לנהל שיח מעמיק ולכן אינו בשל לטיפול ייעודי לעברייני מין. לפיכך, ולאור הימצאות המבקש בטיפול יחד עם אשתו, הוסרה ההמלצה להשית על המבקש צו מבחן והומלץ בשנית על הטלת צו של"צ, מאסר מותנה ופיצוי. חוות דעת הממונה על עבודות שירות העלתה כי המבקש נמצא מתאים לעבודות שירות.

בגזר הדין, בית המשפט עמד על תסקיר נפגעת העבירה, לפיו הייתה היכרות קרובה רבת שנים בין משפחתה של המתלוננת לבין המבקש; המתלוננת חשה בגידה מצדו של המבקש שניצל אותה; והמתלוננת חוותה רגרסיה משמעותית בהתנהגותה לאחר חשיפת מעשי המבקש. עוד הצביע בית המשפט על כך שבין הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של המבקש נכללים חירות, אוטונומיה, שלווה נפש ותחושת ביטחון. בית המשפט ציין כי העבירות היו מתוכננות, תוך שהמבקש נכנע לדחפיו המיניים והטעה את המתלוננת לחוש בטוחה על ידו, בהנחה שיחסה המעריץ כלפיו יאפשר לו לבצע את המעשים ללא התנגדותה; כי פער הגילאים, הביצוע לאורך זמן ומספר האירועים, מהווים נסיבות חמורות; כי המבקש אחראי באופן בלעדי למעשים; וכי הנזק שנגרם למתלוננת ולמשפחתה רב. בית המשפט בחן את מדיניות הענישה הנוהגת וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. בית המשפט שקל לקולה את העדרו של עבר פלילי; גילו של המבקש והיותו איש משפחה אשר שכל את בנו; את לקיחת האחריות והשתתפותו בטיפול. עוד הוסיף בית המשפט כיהמלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים, אף על דעת באי כוח הצדדים, וכי נוכח עקרון ההלימה אין להטיל על המבקש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. לפיכך, בית המשפט מיקם את עונשו של המבקש בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם והטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 25,000 ש"ח.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה. בית המשפט המחוזי אימץ את קביעת בית משפט השלום, לפיה עקרון ההלימה אינו מאפשר ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, ועמד על חומרת מעשיהמבקש ועל העונשים הקבועים בצד המעשים בהם הורשע. בית המשפט התייחס לנסיבותיו האישיות של המבקש והבהיר כי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה אינה נעשית בקלות, אולם עמד על כך שהמבקש פגע מינית באופן קשה וחמור במתלוננת, שהייתה בת 11 עת ניצל המבקש את אמונה בו, ועל ההשלכות הקשות של האירועים על המתלוננת ועל משפחתה, כפי העולה מתסקיר נפגעת העבירה. לבסוף, בית המשפט הבהיר כי על אף שהמבקש אב שכול, לא

ניתן להתעלם מפגיעתו במתלוננת, וקבע כי העונש שנגזר על המבקש נותן ביטוי הולם לנסיבותיו האישיות וכי לא נפלה טעות בגזירת דינו.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי, ויחד עמה הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור משמתעוררים בעניינו שיקולי צדק. לשיטתו, היה על הערכאות קמא להורות כי עונש המאסר שנגזר עליו ירוצה בדרך של עבודות שירות, בראי נסיבותיו האישיות, הכוללות משבר נפשי שחוזה בעקבות התאבדות בנו.

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 4081/20 טבידישווילי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.7.2020)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

הבקשה מופנית נגד חומרת עונשו של המבקש, עילה שככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות (רע"פ 4175/19 מועלם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.7.2019)). בענייננו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (רע"פ 493/17 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2017); רע"פ 5332/20 פלוני נ' מדינת ישראל (2.9.2020)). די בכך על מנת לדחות את הבקשה. יתרה מזאת, העבירות בהן הורשע המבקש, בצירוף נסיבות ביצוען, ובהן ניצול האמון שרכשו לו המתלוננת ומשפחתה וביצוע המעשים במועדים שונים, מעידים על חומרת מעשיו. הדבר מצדיק ענישה במאסר מאחורי סורג וברח ולא בדרך של עבודות שירות, זאת בראי עקרון ההלימה ועל אף נסיבותיו האישיות של המבקש.

5. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, וממילא, נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 18.10.2020 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשפ"א (22.9.2020).

עמוד 3

ש ו פ ט
